

کردہ ۲ سید عبد الرحمن بیان ابراهیم ولد مخدوم نوع گفتہ چون وی نولد یافت و بزرگ شوٹکاری کی
بجا آور دعمر کے الحمد قدم ثانی سید عبد الکریم سید اشہد فضادر ایام حیات پدر و مکذشہ صاحب مقامات خالیہ رسم
سے سید جمال موسوم با اسم عتم بنزگو اور کہ مذکور شد عابدر وزنگار بہ آمدہ سوزی در حیات پدر از ملکہ نہ
بی آمد و زدن بشہزادش رساندند ۴ سید بیان بیان کلات والابر آمدہ خدا تعالیٰ قوت بسیار
بوی ارزائی ز کشته بود ہم در حیات پدر و مکذشہ سید المثانی موسوم با اسم عتم بدو برادر سالک مخدوم
بر خاستہ لبیر سیاحت اختاد وزمان بعد پدر ہم نسبت کردہ ۶ سید دین محمد در حیات پدر بعزت
گذرا نہ مشوکن و غنا و اتنی اندوخت و خدا نجخ نہ کوئی شود بعد پرجانشین شد ۷ سید محمد سیکن اور ا
پر بخادم الفقیر المقرب کردہ و فارماز گفتہ کر جتاج دعا شوید انجی با و آوریدہ سید عبد القدوس
در حنور دی پیش پدر مکذشہ بود سید عبد الکریم در شانشی حزمودہ از خدا اخواستم تا پسری کرامت فرمید
کران و سبحان انہی پرسحم گوئند و می شنگاام بازی اطفال راجح کردہ حلقة فی بست و ذکر سیکر دیوبوالکریم
وقت احتصار دارالشرف سید دین محمد را للبیده و دلیت دلاست بپر در چون وی ازان سابق جامہ
پوش بودہ بعد حدت پدر سر ترا سیده کفنه پوشی و چادر کیا و در بر وہ برستکای سجادہ نشینی متکی ک
گردیدہ بحمد و جوہ بینہ بگی و کہیت نام پر راحیا و آشت پس از وفات نداشی سید عبد الدلیل بشارکع
ارشاد آبا دلیل راہ بہری برآمدہ از سید عبد الغنی خلف رشید صاحب دولت فخردار شاد جانشین
اجداد بزرگ نہاد شدہ بعد اپسیش سید عبد الواسع فام مقام اصلاح کردیدہ از انتقامیں کیمیہ
محمد زمان مالکہ نام صاحب سجادگی مرقد امجد جد بزرگ کو ارشدہ نادار زدن حنودگر دیں پس پسکیم
معتمد و سادہ آبایو وہ اکنون برادرش سید عبد الواسع ولد سید محمد زمان مذکور جانشین آباہت سید
حبيب شاہ از بناء امیر سید عبد الکریم است ہمیشہ صاحب وجہ و حال بودہ و اسقران بھمل شدت
گوئید اغلب اوقات کہ ولد نامی شان سید عبد اللطیف کہ مذکور گردید و حاضر شدی و گلنم نمودی فرمود
کیستی در چون وی سیزمو و ک غلام حضرت ایشان عبد اللطیف است فرمودی اشتبہم تاریخ واقع
اٹ منکلام محمد و محمد صادق لفتشنہی این حدیث است الموت جسروصل الحبیب الی لقا و الحبیب ک
فرزندگر امیش سید عبد اللطیف صاحب بہشت بکای خود مذکور شدہ درس امین محمد نانک لعت
مشائخ ساکن ارض بہرایپور بابزرگ صاحب حواری مرتاضن مرتاضن گزیدہ ابرار ہست در حیات خود

برادرزاده حوزه‌سید جمیں نانگره قایم مقام خود کرده وی نیز خالی از حالی نسید سماحتا پیش‌بازاره سیدین محمد علی کور در رواپاوه بوضع پیویسا کنن صاحب خوارق شهور است کا هوث موضع مورف هست من
حسن سنتیه از کمل او لیا است روزی از پروردخانه نشسته بودند چنگی از شامی رخیال افتاده که
پروردیش آفتاب ها لوقت گنجشک جان داده بدر زین رسید حاضران گفته سبب مردن گنجشک
تویی گفت من خبرنگارم ممکن خشکه باشد که برین بند و خود اتفاق رستاخی آن جاندار را انداشته
روزی عالمی را پرسید که در بیشتر سهادی باشد گفت نه گفت پس هست ما را چه کار کلرا نام نهی
ملحق کنار در بایی صحیط اصل داخل حکومت سند بو دکر زمانی فتحدار الحکومه جامان سرگشنه در ایام
ایالت میان غلام شاهخان باز رجوع باصل یافته بزرگان خوش بیار سخنوار دیش صالح خوارقات
عالیه سروفت پیش ازه الف بجزی است پس از لاجه در موضع پکهاره فونست سرس که بر قبرش سوگند سخورد
اگر در وغکوبودی خونی کرد پسید عبد‌الکریم بر قبرش رسیده گفت ای لاکهه مردان در زندگی
ستدی خشم پر و دکر دند تو بعد مردن سهم نمی‌گذاری بعد ازان تا حال اگر کسی قبر اور اسکل
می‌کاوید یا دیگر نماید آسیبی نمی‌یابد شیخ اسماعیل مشائخ قدیم صاحب آیات باهراه از آسودگان
آنچه است مقابر اکثر اهل عرب در داده است پسیکر من مشائخ قدیم مغربه وی و ه مطاف اهل ائمه
و راقع شیخ راجح از اولاد شیخ بهاء الدین ممتاز جان گرا لشکی رسیده دین و اغلب باولادش خلویشی
قادند اولادش پرسید پسرزادگی باقی شیخ مغل سیم بزرگ نامدار صاحب کرامات ظاهر است
عالیی بارادیش متولی می‌باشد مزارش پرسفت هشت گز و هی جانب شرق دیره در موضع موروت
شیخ ابره ناما زی مشائخ قدیم آسوده موضع علیه از موضع مغل سیم بیرونی دهد اند از دکر و ده پیش‌بازاره
در ارض که و برگزار آب شور در موضع بنام خودش مشهور نیز بارگاه امام و برآرندۀ حاجات خاص عالم است
شیخ لال اولیای قدیم در ارض که باره صاحب جمع موروف است محمد و م جمال محمد عالم سخیر صاحب
سخیر و قصر بر نادره روزگار گذشتند در جاسوسیت علوم عدیلی ند کشته محمد و م محمد عین تقوی ویرانگه
الغایت در علم بر اغلب علم اتفاق دادی با وجود علم در کنون و طب بفترات اول دبوعلی خانی بود و
با وجود آنقدر کمال در سادگی کسر از انسان زیست کردی و تبرک رجوع اهل دول اوقات گزرنده
در تاریخ چهارچند سال نزد نموده است مخفی نماند که این چند آسمانی بزرگان گلراله که ذکر شان قلت

تعلق آن کنار در پادشاه اکنون بذکر بزرگان این کنار در یا تبرک پیغمبر فاضل قطب العین
و حمل مردم شاهزاده پسر ایشان داشته و در نبدره اور نخا این کنار در یا اقامت پیغمبره بعد از
پسرش فاضل محمد شرافت و ساده پیرای صدر شریعت شده آنچه پسر فاضل چه است اند بعد از
برادرش فاضل محمد خاضل مبشر عدوی مکنت مومنه خدمت مذکوره را بر عهده بزرگان آب در کم خاص و شفتش
اکنون اول و فاضل محمد خاضل آنچه است و چون بنابر صورین این فاضل محمد خاضل آن خدمت بدست
دیگران افتاده و بعض زین نام قضا و اند محمد خلیل ولد فاضل محمد خاضل بدان نامی است حجاجی
فاضل الدین روزگاری در از و راجد او خدمت شایخ کرد و توسل خلافت پیر پیران عویث
عالیم و از دلگزالت شده پسندیده اند که امیر شیر گردید سپاه بزرگ وقت زیسته بعد از پسرش میان
کبیر محمد ولید از و اکنون میان پیر محمد از اولادش باقی بودند و این است و رویش گلشاوه خانه
شرب صاحب ولایت در بندرا و سکانگز شاه شیخ رحمت امام ایضاً مردانکمال سلوک
اصل از مندوستان ساکن اور سکان بندرا شده در گذشت مزارش زیارتگاه نام بوده اکنون در یا
خورد شیخ محمد بزرگی نامور آسوده این کنار در یا طرف جنوب این شاه زیارتگاه نام شایع
سید حقیقت بزرگی معروف شمال روی بندرا و سکان بفاضل شیخ گروهی مدفن و سکان بسیاره حاجات
و هرگونه علیلاً نزد ارشاد اشناک را داشت این شاه از بنابر شیخ بهاء الدین ممتاز اولاد شیخ اسماعیل
مریمی که در ذکر بزرگان بین گذشتگی پیشهور بکوهیه و سوم تکرار این شاه اند از هشتگردی
بندرا و سکان مطاف اهل اند است اولادش در سوچ بهاء الدین پور ساکن بزرگان نامدار از ایشان
برخواستند شیخ امام الدین و این شاه نمان و شیخ امام الدین نمان که هر کمی صاحب آیات و کرامات
بروند و شیخ علیم الدین کرد مبده تهییب خوشی روزگاری سکونت نموده و پسرا لاهر بانمیش خود را
و شیخ بهاء الدین هر دو بزرگوار در سوچ بهاء الدین پور نقل کرد و گذشت شیخ پیله و ولد پاک شیخ
علم الدین حالا صاحب دستار آنسلمه مرشد کافی باقی است شیخ منکریده و شیخ نصر الدین که ایضاً بزرگ
نامدار صاحب مقام و الا بوده اکنون در تازیکهای داشت اندی نامده مخفی نامد که چون بعد ذکر
بزرگان نعلو سوستان ذکر بزرگان ساکن آن کنار در یا فراز غت حاصل شده اکنون بذکر بزرگان ساکن
مواضع این کنار در یا تابله تهییجی مسیر و متعلموی شهری نامد ایسکن سادات عالی از نسبت

سید حیدر از اجل اولیای وقت صاحب آیات باشد و کرامات ظاهر بوده اولاد کشیر شنجهت حسب و نقابت نسب تصفی برخی ازان تصریف در موضع شنی ذکور اکنون باسامی حنفی علی الرسم سنجمل سکان شهر از سادات دعیزه شرک پیشوای سید لله ولد بزرگوار سید عبد الکریم ذکور است در وقت خود موروثی قیمتی را می‌نماید شهود سردی بوده سید رضیان الدین صاحب کلام ازان بوستان نجابت ائمی خاند این میایت ذکور معرفت وقت بوده از وہست که گفت ترکشی پر تیر کرده نشسته ام و میز نمایم بعضی را از طرف کوش و گردی را از جانب روی میرا مکسی را راست نشی آید تا میفید و چواد این پیشکسی را کار خواهد شد می‌افتد چنانچه برخیز و سید عالی از قبیله کریم سنجمل چیز قبیله سادات آنچاست پیزشی اتفاق داشت که در هر سفر شیخ لال حاجب کمال گزپده حال برآمده گویند بهتر و مخصوصاً از دیگران از جان طراً از که صحبت نسب ماجھونه باشد و ببرادر این حوت را نگفت منتهی اشتبیه دیگم شب بر ویت حضرت پیر بصری مصطفی شریف شده اشاره شد که صحی نشان صحبت نسب شناز اخوند برسی از اتفاق صحی میان عبد الباقی و اخفاک ذکور شود سوکی و عور و علاظ آورده بپرداز و گفت جد شما مرد این نشان صحبت نسب شناز عطا از موده که در خدمت ایشان سامم گویند میان نور محمد والی سند ویر ابهزاری ساخته بددین طلبی و پیشحالات آیه مثل ور و ناو و شاه و غیره مخبر شده چون سید موزا ای از آنچه امراء محبت و مسود و گفت متخصص پیشبرت نبود حال اتفاق این آشوبگی اوی و غرقی و در گذشت سید شهیز بزرگ زادگان آنچه در این میان و حاشیه مقدمات اسلام غلو پیر تبرکاتی داشت پیشست مهروت آنکار بیوی در پسر کار دینی تجمع طلب طالب اقویت دین اطهیجان کوشیدی در تازگی پیها در گذشت میان عبد الباقی و اخفاک فیض یا بان خدمت میان ابو الفائز اقتبیتی توییت کرد که شو و شمه از کراست خالش و نذکر باعین میزین بالجمله صحبت تذکریش بگم کشته را برآه بدبخت می آورد شهور پیشتر که مخلبین و عندها با جازه جانب اطهیجانی محدود و بغیر اجازه و جدید گذاشته بیهید نمیشد او میان ابوالباقا طالب علم نامی داشتمند ساقی در تازگی پیها در گذشت سهیز که این موضعی است مروفت و در ویش حسین اصل گاذرساکن موضع ذکر که صاحب حال و قابل برآمده سعادت سید عبد الکریم بوده در ویش بجهت شهر و زی مردمان اینجا شنیز داده ایشان حباب را گفته بود که چون در ویش باید چندان زندگ که دیگر چوی آمدن نکنند بدان قرار حباب دیر ای بسیار زند و زند و راندند قدری راه رفت مردم دیگر که در مصادره گرفتار

بودند بخیار ازین سرگزه شسته و پراستناعات سکلف شدند باز پدر حاکم آمد در بانان سرمه و ماجرای حاکم رسانیدند گفت در دلیش صاحب حاشیت و طلبیده معذرت کرد و سرمه کاچیت رسانیدند ناشی از پیش از زمان سید عبد‌الکریم معنوم نیرنگوٹ نیز دن کوت اصل منتخب پنیرون کافزی از رایان سند چنانچه مذکور شد سمنی نام حاکم آنجا بعد شکایت بدلیل سرمه بیول خود بخود بخیار اینجا برده اطاعت پذیرفت اما ان نامه یافته بود و چون عنقریب محمد قاسم بفتح سند رسیده دیول اکشوده متوجه انکوشید پستاویزه آن اما ان نامه شرف ملازم است محمد قاسم یافته مدد گردید قلعه نامه ادار قدیم اینواست است در سال هزار و صد و شصتاد و دو بندگان عالی میان فلام شاهنخان آنجارا که خلواش از دیر باز اند اس یافته بود و شمسه دستی بقدر دلیلی را داشت جهت سفر خاص استیوار خرمده بنانی حصاری حصین و شهری سعین را موسس کشته شد حین لفظ بعضی موقتی عجایبات چندی محسوس شده بسازه رگوار آسوده آنجا صدم تا سال پر فوت مشان گذشتند بوضیحه الاندام برون آمدند بخیار ندن و مردمی از موقتی در کمال طراوت که کوئی حالی زنده بودند از قبور کهنه برآمده گویند ایشان عاشق و معمشون هم بودند نام فخر چندی دید و شمشه حبدید حیدر آباد مقرر شده حصانت قلعه اچه بیان نماید که در سند سابق هم ازین وزارت جان کم در نوع یاب باشد از بزرگانش است شیخ مکانی از اجل اولیاست را دول ولات اسلام که بفتح سند انجام بگیرد نشسته در گاه ایش مرجع اولیا و العذر و مطاف ایگهان موفت حقیقی باشد نایا به از سوابقات نیز نکوشت مد در دلیش با ده مرید که مخدوم نوزح است گویند چون اول بخدمت مخدوم رسید فرمود بکولا الله الا الله محمد رسول الله بمحکم خواندن کلم طیبه چون مایی بر تاباطبایه و بلبرزه در آمده به پوش شده چون اموات بزین چنگ مانده مخدوم خرمود تا بمحکمہ کش بر دندسر و ز خود خبر نداشتند لپس شد ایکن شد رکن پوروضعه تو و مکنی با اسم شیخ رکن الدین ملکانی است که ذکور کرد پیده شیخ ریحان چنگلی سو مرد ذات از کمل شیخ شیخ رکن الدین ملکان بیدین دی پیغمدیده بود ازان باز نامه موضع موسوم نباشند مانده نام اصل شیخ ریحان چنیس بود گویند زمان شیخ رکن الدین و مخدوم محل پهلویان آنجا بالاتفاق رسیده تخلیف نام دشیر و عمل کردند آسیان قدر میان بهم رسیده کیک شکش منور باقی و درخت خارک از دشیل برآوردند هم یادگار و زیارتگاه مردم است پیشتر شیخ قطب الیضا فطلب وقت بوده در کنجه

آسوده است شب هر چهار دهم ماه پیک راهگهان پی استفاده ام جمیع بنزگر و دهد و تادو پاس شب اقتام خلایق جمع کرد و شیخ دوده برادر شیخ محمد قطب ذکور را بیفدا فرشش برآورد برادر رهت گویند مخدود عمل شیان بر فاخته شیخ دوده که شهید شده بود رسیده صاحب لعزیز یاد و کهنه در حفت آزاد که با ولپشت را داده بود نما اکنون یادگار روزگار زیارتگاه ابرار رهت حالا صاحب مصلای شیخ ریحان پشت پشت شب تو ارش شیخ عنایت صاحب حالات ها برگشت و شیخ کرید نه خلیفه شیخ قطب ذکور رجا مفہیم شیخ ابراهیم از بنا شیخ ریحان چنگلی ذکور صاحب وقت بوده روزی بدریون سید علی شیرازی رسیده بجه دست داشت چون معاون کرد رسیده فرمود شایم شیخ در دست کنید گفت اسب لاعز و ضعیف را تازیانه خود را نمانی رسیده ایم بی تازیانه رسیده شیخ ریحان از اولاد شیخ ریحان چنگلی ذکور رهت در علاقه جاگیر باله مدن زیارتگاه اهل اللہ و مرجع اتفاقا واقع و ہوسی پنگلوه موضع نایی است ساده است علولی در رو بسیار مسکن وارند و بیار بزرگوار ازان فاذان و زان موضع وجود یافته اند رسیده مارون صاحب منزلت قرب عنایت تیخون که در متاخرین بفقیر در رضا سرا مرد بخی غفران گذشت آیات باهره و اشعار محققانه بسیار دارد بفرش بیرون موضع زیارتگاه عموم برای است از نامداران حال است رسیده شیرین زان برسیده ساده ایم مروجت مخصوص آدمیت ثانی آنچه از توان گیرگان گذشت رسیده الپیار بزی زینواران صاحب گفت کلی و خیز بر بالذات رسیده محمد ایشی مروجت بذری اهل ز ساعت مروجت انگوی نید در رو بیش ز کریم ایم ذات از جمله که بزرگان نامدار معاصر در رویش ابراهیم دله ناکو در تیه است بزرگان آسوده کو و کنجهان کو که سریر او لیا لفبت است چون بر عالم جمیع شان اطلاع متصدرا پسند رسیده بترک سچو در بزم ایشی خیر بیه دیر دام از جمله مخدود بان موده ساکن راه را اجد بوده گویند حملش پر یعنی است و اوره در پوادی دکوهستان زمزمه کنان همراه چشیان می ساختی داز آدمان رم سینودی در اد آخزاوان بردان کوه کنجه و تار گرفت بیان مردم بزیارتی میر فتنه و ناگفته مقصود بمنیر ہر کدام راه یافته جواب شانی رسیده صاحب صدقیه الا ولیا آورده که من بخدمتش رفت و بدم می سندی سینه وند بجا طرگز را ندم که ایا از خودش است یادگیری بی آنکه پر سم گفت این بیت اذ سحق آنگرست و چند چیز دیگر در زمین گزرا ندم و جواب یافتم نقل است که شخصی بدریش رفت ظاہر اگر سند بود

گفت از خلان در خست ز خودم دیکچه موصنونه بیاره و بر دیگدان بدکن چون خان کن شتی نگیرزه
در و آند راهه سر پوش نهاد ناگاه ناده آهوان از صحو آمدند شیر آنها رو شید و از دیکچه طواف نپیش
کشیده خوارانید و فاختن نهصد و سه داشتند کوه کنجه در دلیش بدین ولدهای خواهند شد
در کنجه آسوده است اولاد کثیره باز ووت نان که ببرکت آن بزرگوار بی کشت و کار خوب بگذرانند
و بکلام پیش از این کم شود درس چتو از بنادر دلیش بدین بخوارق والا قائم مقام در روی
ذکور کشته اکنون پرش مولیده نام قائم مقام دیست نحال شاه مداسی از کمل اولیای تمازین
در زر دیکه بمقامات علیه متصف و ملیح امراء طبان بود را پیدان موضع معروف از موضع لند نهسته
در دلیش که راجه سینه دل از جبله مجد و بان مطلق داصل بحق بوده سرو پا بر منگرد میری
دیکچه جاسکونت نور زیدی ز بهش بر هرچه جایی کشی چون سیف قاطع بودی گویند سرگاه و پیرا
ساعاطی روادی الکیتا بیه بان سندی بیتی گفتی و بانگ ایمان خواندی هرچه گفتی شدی قشی
در زمین کچه گذشت بر گله گا و میشان رسید و استدعای پاره شیر یا جوزات منود اسقام ری ببود
زنان ویرابی ادب پیش آمدند بگوشیده لغه زد و درفت فشار اگا و میشان موكوسالهای که بسته
بودند رسیده حملگی ناپریدند تا یک سال کامل اثری از آنها منود از نشد بعد از سال کامل گذشت
باز آنچا شد زنان در دلیش راشاخته ببردان گفتند و همه بازاری دنونه در پاپیش آتادند و حال
خوبیش گفتند گفت شما ندارک جای درین وسیع گا و میشان پیشند وقت شام همه بر سکر و ندوختند
خیان و موقع یافته از گا و بان استفسار کردند که تا این دلت کجا بود وید گفتند ما همان لطريق همکو
نمیحرفتند ایم و شام آمده ایم فوش در سال خبصه و هفتاد و سیفت داشتند قریه ذکور وندی تو
سوند شیخ مهمن از مشائخ قدیم آسوده آنچاست جمع بزرگ برادر بروز مجهود محمد
ی شومنش کپور و شیخ نظام الدین هر دو شهید و تعلق دندی آسوده اند خودم خواجه تمام
مند محقق و میند و بر چهار دسم مجهود و چیزی ش حافظ آیندستیار نام پرکن ایستادند شیخ لو دی از اوله
حضرت عویش الشعلین زیارتگاه فنا و عام است مخدود و میعوقوب پیچه عارف زمانه ساکن همچو
ن از موضع برگزینه میتارهست گویند ایلی اند موالي که گفتند خلام و صحا بر و دیگر اس گا و میش ایمان غلام نامند بخایم که پیش
گشتن کا شیر هر دنده داری خواهش نمودند و مم آن شنیده غلام را گفت چون بترین گا و میشان

بی‌تعیین هن دادی ترا آن از ادکردم و بنابر تفاحی از غلام حکایت نز و منکو خود خود را اندوی گفت چون تو بازای پنین کرم غلام را آن ادکردی من نیز هر چیزی که بیند مه نتو دارم بینکر تو فیض بخشیدم تقدیت کردی روزی در کشت موزک با جماعت رفته و گلی بنود کفر و چیزی بسپرندگر و یک سفالین کو چکشیده لعنه دار فرمود آنرا باز کنید خدام آنرا کج برو و گیدان هنادند تا آب از سوراخ نزینه و خرمود را است کنید مردم بسیار زد و چیزی بسیار کنیتی نهست بقدرست ای ای آنقدر طعام در و پخته شد که آنجمع بزرگ از وسیله شده بعد حوزه ون طعام خرمود تا هر کیلی برد یکی نزدیک شکست شیافت که گویند شخصی از سهود برای تزویج و ختران افزاینهم خرواری شالی و مصن کشیده ببرگا و عاریتی باز نموده بدهی برد و قضا را ببر و ریایی گذشت گذا و موه بار در آب ذفتاد و ناید پیدگشت آنغو اس بکسر شاهد و را گذر بین اکنکوشده میند و اور عجم فقدان گذا و بیچرا رویده گفت برو و فلان جاغوطه زن ترا اموکه پیش آید شخصی که رسیس آنها بینی او را پیغام من رسان نابایی ایچ خواهی میند و حسب الاشکاره چون غوطه زد کستی بایس با وسیده چینیک پیش رفت و بمحبی بزرگست و شخصی برصدر را پاست لطلبک گذا و غله سیر سد پیس گاوز را موه بار حواله دی کردند و یکباره خود را ببر کنار خشک باز نمیخواست که آن میندو و دیگر همواره پان غل و شکارهای سیم آورده بود مخدوم موزالیه معاصر مرزا شاه اس کار عزونت نورایی موضع مسوده نهست نه شیخ اسماعیل قادری در زمان خود صاحب وقت گذشت مجتمع بزرگ برا و سفر شیخ محمد صالح اکنون از بنادر آن بزرگ کو ارسبل تو ارت اولیست پیشتر ببعا حب سیاهگی در حالت بزرگی سوتند علیه خلافی سیر زید محمد و معم عصران اجل شلح متقدین تعلق نوزایی است آنچو فهیر اصل موضع مردم که رسیلی است اما در نورانی در گذشت بزرگ وقت بود مردم بارادش کامیاب سفاصد میشدند علی اصحر از اولاد حضرت عزت الشفیعین بتوارث از اسلام اکنون و ساده پیرایی بزرگی و گرامت اوقات حیات موصوف صفات میکان وارد شال موضع مسوده نه شیخ اسماعیل قریش از اولاد شیخ بهاؤ الدین ملتانی و کمل اولیاست بربابی پاران محادیه شال طرف کوه آسوده است عالمی بجهتگی از اولی است چهات صعب کشیده بجهتی موضعی ناجی است منه مید قادره و شدین زمانه از مریدان میان سخن سکرته

که ذکور شود باحوال بگزیده زیست کرد و میان خلاص شاهزاده بجانب امانت و الدش چون او
کم کم بسی سرازیر داده و روز دیگرها در گذشت است و به از مو اضطرات پرگزنه پیچیده است
سید فتوث شیخ وقت بزرگ زمان در گذشت دستگاه هیئت سلطنت کرد و نسبت نگاهه اهل
حاجا نیست به این معبود مجتمع عالیستان بر او مضرز تهمیچه سویغ سرو و قشت میان چند شاه دیگرهاش
در موضع ذکور در جع بزرگ اهل اللہ است از نواسهایش آشیخ غیر سکرت یوسوم باسم
سکریه نام متفقه علیه جماعت کثیره بحایت دیگر است نیک برآمده وضع در ویژه را بوجه امانت متفقی شده
در ولیق دامدار و نوادگان آن حق ذکور اکنون بر قدم اسلام بدست ولیقی و گرامت زیست دارد
سوندره موضع سرو و قشت در نزد دیگران بزمان قدیم قلعه معرفت بسیم کوت و اکنون را بگاهه خود
و آنی از کویی تفاظط و حجت پنهان زیران منود قدرت الهی کمیم مشهور شنگی در انجاست آشاخون منود بعدی
وضع کردندگو پند خنادیم موضع ذکور آن امکرات برداشته و در ریا افکنده بوند باز کجا قاتم ویده دست
معرض در آستین اعماض کنند مخد و مرمضان دید این از مشائخ نامی خالص مقامات عالیه بوده
زیارتگاه عموم خلاائق و مرجع و اصلاح بحق محمد و ملا اسراری از کمل مشائخ و ائمه ائمدان سید علی بزرگ
شیرازیت که ذکور شود کو سید قوم کند و که ملا حان و ماهیگیر کولاب کچنر مداخل مریدی وی بودند چون
ارادت بخدمت سید موزالیه آورد و آنها را بر سرمند نسبت آشناسد کرد و تا اکنون بران قرار فرم
ذکور بادات او لاد سید علی شیرازی و ابیتلی در اندیمه مل ملا آیی قوم نهادت مرارش در موضع ذکور
زیارتگاه خلاقی پسرش محمد و ملا بایزید پیغمبر و جو بحایت نیک و گذشت خود پر مد فوافت ملا ابیر
ولد ملا بایزید بزرگی و فقری نصف لصبوغت خصالص اسلام زیسته از دست که گفت مراد پدر
در حالت وجودی فرمود که شیخ بکامل را در یاب و گاه وقتی نام سید عبدالکریم بزبان میراند تا آنکه
روزی در شنبه بودم ابری پیدا شد و از د مردی به من تجلی منود یافتم ایچه یافتم ملا همار و
پشت پشت جانشین احمد او ذکور بر مرصد سلوک برآه نیکو مرتفع بوده کولاب کچنر و قرب من
سوندره و چشم طیحی تمام فضا است بباور ولیق صاحب وقت برایب آن طیحی اوقات بیاد خدا همراه
کردند جام غاچی آسما قصری عالی حیث معرفه خواهی نوزمین نام که از قوم کند و بودند ذکور شد
موسی وز موذه اکنون چون خود جام اثری هم از ونیست سامولی بعد حزابی شمسه محظوظ

از نو احی و کیک که بور و دسا کر سلطانی ملا و والی و فیض تغلب سران سو مرد دار موده دیار استصال
گردیده جامان سمه آن شهر و قلعه ندر سه قدیم زمان که بنام کلاراجه موسوم بکلا کوش بود و شانی احوال
با سکم باز ثانی جام تغلق موسوم با اسم تغلق آباد شده است بداین قضا را پسر دو ناتام مانده آن شهر
ایامی قلیل دارای حکومت شده به تنه انتقال کرد و قلعه تراکون با اسم قدیم کلا کوش شهر گشیده آن قلعه
ما بیست بی بزرگی تمام در زمان سابق سره شان دین زین بود و دشمن طرف اجض هند ترا باز است
آن طرف هند بان گذارند بوده مگر بعد از این بی بزر در دیواره مذکور سر راسوی هند و دم را
درین زین کرد و از این باز هند تابع هند اقتداره از بجا بات ساموئی خفت دفتر موصوفه
واقعه خفت و خیران گویند از ثرا او ملوك سو مرد هفت دفتر ملیع عفت سرستانه از که دنیا
خدای پرست بوده اند طا برادر تله بایار خدا سکون گزیده از بید او چی مل مع ترویج چون اصحاب
کیف در ز دایامی حمول می بودند در انوا لاسکیده یقهو بی تهیش دری که مذکور مشود بکرو من
مشیخت از آنکو عبور فرموده هفت موصوف از تراخ خصهار بامان مید و ساموئی رسیده قضا که
اینجامی از دو سای طلب ارشان شده بسکون بر رضانید اند نشکی با سیری نامزد کردند و نهی
که اینها بخیر بیسم هبود قابل طافع سفینه صبح جبت غسل پلپ دیا بودند بشان رسیده خواستند که
خاسته شیخ جنده پا تی حال را در یافته از دریا عبور داده حدیفان تعافت کرد و گزه شسته بانه
رسند از آنجا که در مانده راجز بخدا اینها نیست آن عفت سرستان بدرگاه خنده از نید و از زین
ستر حال خود در خواست کردند و در حال آن زین هر سفحت دفتر احسف کرد و از این باز این
ماجرای خبرت روزگاریت و مفعجه آن عفت سرستان زیارت خاکه عموم خلائق و رفع اکنون آن ذکر
بر جنی هر اولیای ساکن ساموئی سنت شیخ حماد بن شیخ رسید الدین جباری نواس دفتری قدوة الولیان
شیخ جمال در رویش اچی که مذکور شده پائین دامن ساموئی آنجا که امر و زر مد فو نست خانقاہی داشت
هموایه بر قع برود و حججه گذ راندی جماعت طلب بپریدن حججه جمع آمد از شیخ بکاله و مکاشفه استفاده
علوم ظاهری و باطنی مفو ندی دایام جام جو نه تماجی وصلاح الدین سمه قریب و تو ره ایالت
بودند و پدر و پسر بخوبت شیخ اراده کامل درستی شان داشتندی مگر قام جو شیخ بخوبت آنکه شیخ اینها
بد عای ولایت خواهد کرد و مخفی هر دو رام هفتیه طرف همی فرستاده مادر تماچی بعد وقوع این واقعه

هر دو صیغه را پاسخ نمودند و شیخ رسیدی روزی نظر شد - این عجیزه از تاده از حال اپرتو
بیرون اش پرسیده بگزین این ماجرا اعرض کرد و سندی بجا نداشت شد شیخ را خالق خوبی و داده دجال
بیت بزر این سندی تضمین شو قیر و اشاره و روشنان بینکش و تایم ایالت بیانک بلند بر حوا ندیده است
پنهان شد و در همان بند از دست و پایی پدر و پسر کشوده گردیده بعنی بصورت شیخ دلیل این بحث
آمد و از آنجا بردن کرد تا آنکه برای او این سبک و سوار گردیده براه ولاسته گرفتند و این محبز شده
بسیار دیدند جمع القہقری رفتہ پی برآه نبردند پس بود طی منانیل و سزا حی موضع که بیرون رسیده
او سفندی ای کله در حوا است کردند مخدوم لوح که بروز اشبان گذاشت و گفت شما ای دو ای جام تاچی ای
که گزندگان مگر دید تاچی حیران شده اشبان را گفت و ای مذکو جام چونه هست شما نام که می بردید گفت
ست پین هست اما ای دو زمانی تاچی از غلیب موع فی شود تاچی ای هم مرد ای جنسی همی
سه روز بوده که در این بقدرت آهی پنهان راه طی شده بود گوشیده جام چونه آن بیت دعا تاچی
شنبده غضرب بخدمت شیخ رسیده گفت شما فهران با مور ملکه اسی چه سرمه از این گفت شیخ بجهی
بر هم شده فرمود و بایش این زمین هم بر که حوا هم بهم جام آز نده بگشت و غضرب پر و پرن کن و پایی ساموئی رسیده
پسر بیشتر ای شیخ تاری از خرق بیاد نمده گفت این را بر زمین هر چویی نصب کرد و لطور نشان میش تاچی کشید و خوش
بیان میدن باید ای زمی پیش نشان عالمی ای غلیب چه رسیده جونه را جبر کرد تا حوا را جمع کرد تاچی برس
رسیده بود و لشکر شد پس درین نشان سر قیاد میش ای لکنده آخر را جونه خاس و خاذ جز همیت صرف نمیده که دلال
باهاچی ماند و پدر و پسر مرد همود بکام ایالت رسیدند گوشیده جام تاچی مبلغی که این برسم نزد و نزدست
شیخ عرض نموده گفت چون بتو جه حضرت یافتم ای ای یافتم بازی لطفی محمد و مسیح ول دنیا نمیدن این
ملک دن اولادم مختلف ماند فرمود این مبلغ سجدی سپلوی خانقاہ هم تعییر کن و اولاد از زمین سند
عست کرد و بدله تا همواره زمین بدمشان ماند از اینست که در تمام منتهای ای یوسنا اکثرین
ستی تملکیک نویم سمه ما ماده سحب مملکی که وجہ سنتیه ای غضرب مذکور گرد و عبارت از این مسجد است
که بسند از این میش حقا بر سمه ما پیر آر بوده اکنون حسب الاصارة شیخ بر کوه مکلی که رسی گزندی
و مقصوده موسس کرد از این مقدار دیگر حنین معمول یافته شیخ عدی سی سندی بر ما نپرسی الموت
بلنکوتی در این کوه ساموئی آنجا که مد نونست بوضع قلندر را نکو ته بندگ کزرازه میان وی

و شیخ حما و اکثر مقالات محقق نگذشتی او آخوند ایام از زیارت سید محمد حسین الموسوی بپیرمراد شهرزادی خبر داده روزه ولادت بزرگترش رسیده اقتدار ارادت کرد و بعد سه روز نگذشت کان و لکن این اصر
و شیخ و شاعر امیر عبد الرحمن الملقب با اسم اشر اصل عباسی از اهل شایخ و اکمل اولیا هست بکه
طیب و دست بوده و جیعت ستر حال با قوای ظرافت آمیز نمک حما خل بود باین شهرت یافته جامان
بغایت معتقد دش بودند و بزرگان وقت اضطیمش اتفاقی غایی بیعنی آورند در کنار ساموئی مدفون
وزیر گناه ارباب عرفان واقعه اولادش منور باعیت شیخ چهنده پاتی از فیض بایان نظر کرده
سید میران محمد حمدی چون پوریت گویند چون بپندرند کوره وارد ترگردیده و جامن نظام الدین بنده
علمائی ظاهر سلوک معتقد این بیان نیاز نداشده و پاراده نیگر در کشتن را کب منود و قتی که ملا حان کشی را در خلاصه
زده رفته این را توفیق ازی فرمد آنگرددیه که آمده ایشان را سالم ازان فهمکه عبور داده یافت
آنچه یافت و هم بدعای هفت دفتر مخصوصه موصوفه موفق توفیق حسن و مرتفعی مدارج علیه بود الجلد
در سکا هش عجیب جای بافیض واقع بزرگانی که بزرگارت ساتری مکلی میرشد انتہایا ابتدایا و مینهایند و
زیارتی را خانمه یا مقدمه فتوح میدانند بر حق بزرگانش در گذر تهیم بایند اینجا همین چند رسخ
اکتفا شده کوه مکلی کوچکترین شعبه جبال ناره و پیب وغیره منشعب و موصل جبل کران و محیط کنان
عماش است اگرچه آخرین جبال و فروند ترین شبیفات اما بر قوح و سرور برجهه تقویق وارد و از
اعجوبات رفیگ کار و راقع برق قدم مضمحع اولیا و هر کام منجع اتفیا در و هست بزرگان و دین و اهل حقیق
و عقین آنقدر در و آسوده اند کشان شمار بیکی اند بزر ازان آن شرسد جامان سمه و رومنکانه کسای
عزیز بیادگاری ماذند بمحکم قلوع علیت آباد عرف کلا کوک که منور با وجود اندر اس اساس بحضور
سیح و سرور امبدار اوقوت و قوت است و در قدیم برتالا بسیه لیک و قصور عالی مرتب بوده که
بهرور چورشانی نهشت از قدیم باز سیم افتاده که هر صاحب توفیق از سلطین و امراء اهل
دول و موجای مینی بیادگاری ترتیب میداد و تا منور چنان معمول از مقابر اولیا که لا تقد ولا
تحقی هست و بقوی سواکن وی دسو آسوده است چه قدر حرمت زندگه اطلاع بین و عن از
محالات گنگ زنایر الزمام بذکر شایخ چندی بقدر اطلاع پیجود و چه شتمیه اگه بزرگی اند همیش
بارده حرمین مشاغلین وارد آنچاشده حالتی یافت که یکبار بوجود آمده سلاح آغا زید در جوش

تو اجد گفت نزدیکتی ایشان کل پیار بود و زیانش موثر بود و آنسته عموم تجربه نداشتند
اسنم آن کوهه مانده تک سنته داشتند و همه اهل اشتر مدنون پشت محابی خود را داشتند و این نامه شرکت
شیخ حماده در دور پسرخوب مانده و سه ساله کوهه بآن سعی نداشتند و بجهه خلیج جانی و پذیرفایت علی المنهجیون بعد از خبر
که برگشان نمایند این مملو آپس شیرین دار و سبزه خود را در کنار نشان قدرت آنها بودت و وقتی
سایر وزارته بله گزین نویسندی بمن مور در این پایان مولود اصحاب اینقان بودت با اینها
رسیش بعد از خنثی و کمال پایان طبع افسوس نشانه اهل قال و حال در قدریم الایام افسوس را بدیدند
بود و چون آب شویه در دره میزین در اسکندریه و حجایی بمن آب نمایند پس بعد از این شیخه اور
و جریان آب بظرف سه و نیان پیش از ذکر کوتاه میزین را آب گرفته و چون شهر محمد طوز را میران میزد
خراب گردیده و ایالت عهد بخت جماں سه رسید سلموی نام شهری بر لب با غات بست شهادی
زیر و میز کوهه مکلی استند و فرزی و پرگنات که الحال هموزند از آن قرار آباد جامن نظام الدین که
الموروف بکلام نمایند و در شهر اراده آخوند خصوصیاتی میزند و نایابی طلب خیز که این بشکم
دریش فراغت و دست باشند و هماره تفہن و تغییش زیست کشند و در سرست کمال خیز باشد سهی
آبادی شهر خدیه اختیار فرمایند بآن تفہن و صفت زمین ته مشرق رویه اش برجی با غات بست
و در عین زمین شهر ماہی گیران متوطن بودند اختیار افراط آکنون ته به قول قیل معنی ته تعنی نشیب
نشیب و قیل شیث با سلطان فرموم جایی اینو بس مردم عبارت از آن آباد بیت محظی نمایند که در
قدیم الایام خاچه از تو ای سخ ایام مفهوم این نمین سهم بوسوم به ته بوده است و چنانچه آنطرف نمایند
که بالا است بزرگان مردم سر و نام دار و داین طرف نشیب مسی بگار معرفت شاپد و چه پیشیت زمین ته
پیش بگار و قدیمه مشیل دیویل که در ارض ساکوره بود دهنور و بکار و شر و که هر کیه شهری
گزین واقع آن ارض بود چون بمرد هم و خواست اتفاق بسیان و شهری کی بعد دیگر کے
رو بجز ای آباد و مکانش اکثری منتقل این بلده شدند و گویا بعد این ته بیت آبادی حال مجموعه
آبادی نمای مذکوره باشد باید و افانت که چون دیویل از اقليم چهارم بطور قابلی و موضع
دی محدود بوده است و ته در زمین با او قربت دارد اغلب در حکم او است از حکیم سر عبد الرزاق
مشرب که در ذکر صفا نمای مذکور شد جمی ثقة نقل کشند که ارض ته اصل شعبه زمین بزمیان است و لهذا

الشامل کمال از وجوه و گیزند بالجمله در تمامی مکانات باطلافت و نهاده افت اولیست بحث نگذشت و ای
آمیز خاطر تیره و سووان و شاشی صبح موئیت خیابان است مردمش درین شهر بکوهه مکانی یا بافلات جوق جوق جمعی
صهود داشت. باونی اسباب پیچ جامی مزم فراته درست چشم کم باشد عجمی سیرامین الدین خان و معلومه آلا ذاق نوشته کرد از هر
عالیگیر درسته زنی عالمدای و دوزده پدر آمره تاکش زونه وی خلاصه سوره نیافحت و آن تقدیمی بطرف گردیده بعد
چندی اجمعیت صاغبی را مذاکری کردند آندرین از این بزرگ شد و لشگر افتاده و ازان و فتنه ای خود آمدند
برین ایام یافته و فخریه بفت سایه ای عکس را کشید و این عکس بخوبی مخان نام داشت افغان سکونت ایان بر دنگل شنیده بعد
درت سه سال تکمیل زمان های تقریبی یارته و از گوستان مکان شده خانه ای ایشان را این مشخون بورند که ایشور و صد ای
آینه اطفائی از گوشه سر بر کشیده بپرسی فوت اطفائل از آن کمیت غیر مکرر موصش شده حال ایران
گفته معلوم شد که در شهر زان عنایت خان دیگر طفلي میباشد جنبر بوی رسانیده بچون آمده تفهیم شد.
چنان خلیه را یافت که آن زن مرده بقدر است امته در سیان قبر صحیح و ثابت غفته شیر در پستان داره
این پسر که از دلو که یافته بآن شیر بزرگ شده بود بجزرا اصله پسر را از نادر ستوان برمیده بخانه آوردند
بکه ایام تبریز در گوشنقعنگ گردیده بوده میولانی مخفی برآمد و بی زبان و کرش و عمری در از یافته
بعل طبیعی گذشت حیت خان ناوش بوده و شهور بعد هزار و صد و پنجاه و تینی که سه شاهه باشد این
ماجراء از عزیزی از نشیعه رسیده بالجمله حضویات این بلده از حد حصر سنجی و زخو فا الاطلاق بجهل ها کار نداشده
سبین حالات بین خاندان کرام و ادبی و علمی و ساتر وجوه اهل کمال بر عایت طبقاتی شود و ابتدا
از ذکر طبقه پژوهیه اهل بیت سلطنت که سید دیوان ایجاد نماید و پاس قدیم در و ملحوظ نماید و
ربه ایسرد تمثیم باخیر طبقه ساده است برجند و درود اشرافت ساده ایت درین ولاست پیش از
ضبط محاسبه اندیشه تو اند بود لیکن بالفعل از خاندانی که نهاده ایم و سکم شان باقی است ذکر کردن
و احباب آمده تا این نیمه اینده برگشت ذگر بزرگواران از طوارق حدشان در ایمان باشد و خالی
از قایده تحقیق حمل بزرگان ناولد ساده ایت ایخوی شیرازی که بجایت خاندان و نقابت مجموعه
ذکر کتب سلف و خلف اند سید محمد و سید احمد پرورد پسر و بجا میعت محاده بزرگ موصوف
کمالات سترگی ببال هفت صد و شصتاد و شش سطایق اعداد و کریمیسم اللہ الرحمن الرحيم و رعهد
جام صلاح الدین بن ناصی وارد سند گردیده در پرگزنه ما پنجه بقره مراد او از مسکن دوام گزیده بود

سید محمد معروف بیزان محمد پوره پس از انقضای مدت بیرونی اجنبی ای ریک مرضیه گذشت میباشد
شنبده گذشت از والامقامی ازوالامقامین نکته بسیار کوچون از نبائرش سید علی ثانی برگوهر مکمل کشید
درین تغیر فرموده هرگز روحی دصفای نیافر و زیارتگاه اهل اللہ نشد تا بجهت دینی و یافعی آن بزرگ
از موضع مراد او شبه با سنجاق نکرد بالجمله بعد پدر میغفوا سید احمد مردمی اهل امتداد طعن آنچه بوده
محبت اهل اللہ بیشتر در نمایندگی روزی در ساموئی بدیدن شیخ عیسیٰ رسیده قاضی لغت است اند عباره
دانشند کامل عهد در خدمت شیخ ازان پیش نشسته بود شیخ قدیم سید اباباگر ای داشتند بظاهری هم از
وقاضی شیخ گنبدی نا آنکه سید محبت را شخصی کرده برخاسته حیران فتن رسید شیخ بظاهری هم پیشتر سید علی آدم
قاضی پرسید که افزایش تعلیم سید در جین مراجعت بظاهر الغایب چه موجب است باشد گفت در پیش قطب زمان ویدم
اگر حب اتم و فنا ناید مرید او شوهم سید ازان اداری قاضی رنجیده دل نظری کنان برخاسته بود تا پیش آن
نخشن سید چون قاضی سنجاق نشده اینجا را معرفه کرد یافته نداشت پس سبب باشد و شب و خوش ناطره
اسکم خواهی دیده حاصلش آنکه بیشتر وی سید موزالیه از دوچهار گواه و لایه و جو دیگر سخنگویی آفاق از فرط طلاق
منجلی سازند قاضی پژوه و اوتوبسیجی سخنگوی متشیخ عیسیٰ گزرا نده حسب الاشاره و خبر را بسیار سید کشیده
در غایه حنوزه دیگر داد بعتراء و پادشاه عهد بیهود فاطمه را حب ای از نادر از سید بیهود آمد و آمده اسید علی
هم سید مجید عصر سید محمد شریف یعنی سید محمد حسین سر انجام مقتصای سنت عموم امام ازو الامقام و رعیه
محمد سال هشت صد و چهل منیز در گذشتہ بمقابله فضای عباسی که ثانی الحال درین سادات اولادش
مفتر رشد مدنون گردیده سید علی دل سید احمد بن سید محمد المودع سید میران محمد ذکور اقدم او پیا
واسرت و اصلاح حسنه ای امده حنواری عادات و کرامات احوالات ویر احمدی وحدی نه از خلف
نامی نظره جلال و جمال آنکه اسید جلال ۲ سید جمال صاحب نسل و تباری دگار و زگار اند سید جلال نه
سید علی ذکر کو سپه پر پسر گواره صاحب حمال و قال برآمده در فرزونی ارشاد بسلوک راه فخر و
سداد کوشیده وزن ندوی سید علی ثانی که بیزرسلوک ادفن آبا و اکرم اتفاقاً برآمده گرات زیارت
بیت اندک در درین حضر بسیار بزرگ را او دیده از فیض یا بان در دلیش آجر و معتقد ان محمد و مرح
علیه الرحمه است ما در ای حنواری عادات و کرامات که بر عین از حد و عدن داشتار نیکو پیاده
مانده سنجگانه گشته پر نور و ضیا واقع مکلی است جماعت کشیر نظر سید ند با چند رسیدند در سال آراب البرید

دستور العمل بزرگان دین از زیادگار در سال هنچه و نهاده و کیم در گذشتہ فرزند نامدارش
سید جلال ثانی است که بخلاف تسبب و متأثر نسبت همپای پویا آغازیت فرموده صاحب سجاده
پدر و جد پود مرزا امیر اختر لعج براز مرزا باقی تر خانی نسبت صبیه حولیش با سنجاب داده بآن چون مرزا
محمد بازیه و بیدن کجنه پور ابر بادشاه فرموداده بود چون در گذشتہ پسرش سید میر محمد اکاہ پسرش سید بنده
هر کیم قائم مقام آباده و نیمی شکایت بزرگی داشتندانی گذشتہ پس سید زین العابدین عرف سیمه
لطفت ائم صاحب کمال مرجع اکا بر تیهه الخدمان زیست در عهد خود سرمهید سادات و مشائیه
کفراعیان بوده خاتمه پنگیت بل شاهزادگی استقداء علمی داده داشتندی خزر البشر از مولفهای
وی مودوف شواستارانه گفتی و قائل بخالص هنادی ظاهر انبادر حواتیت تائی طبعش چون ذات همگنی
محبوب عیون در سال پنجم و صد و سی هجری در گذشتہ مولف گوید اوراق کلوز رضوانه موافق
سال یافته و پسرانه سید غلام علی ۲ سید عبد الوالی سید عبد الوالی آباده و صاحب سجاده گی برادر
ناحیات بود و وضع بزرگی را پهابت نیکوتشیت دادی از چند سال در گذشت پسری موسوم به سید
ابراهیم نانده سید غلام علی جستور قائم مقام پدر اجداد میر علی اصزو ولد فضل الدین سید جلال ثانی مطابق قریله
به چوپر بجزق عادات سصرف فتوحات قوم خبر وی و خیره احشام کوچی بوده و با نجما و آمد و باران که زیست شان طبع
بر آنست اصرفات بلیغ از ونایان کوئید سید جلال ثانی کمان آنین در میان پسران انگنه و ناگه که
کشد مشکل جماعه کوچی باشد سید فضل الله حب الارشاد پر آن کان را کشیده و جماعه بتولیش ماند
ای پدر و پسر در وقت حاصلت باران اصرفات کمال تعامل می آوردند سید علی اصزو عمر گردید و در
گذشت و نیون آولادی میزی داشت سیرین علی ولد سید عبد احمد بن سید میر محمد بن سید جلال ثانی پیش
د امادی جانشین شده آنون میر علی و لد شیعیه میر حسن علی کامیاب مقام دوالی و الابنی بزرگ
تصف سید جمال ولد سید علی کبیر بیزگی حال رهال بیچال گذشتہ دوزن نامند اسید علی محمد ۳
سید عبد العقد وی سید علی محمد فرزندی خاند سید عبد القدوس مجاهد خدا وی و مکارم انسی موصوی گذشتہ
د امادی ماند سخنی سید البیدن المروف بسیوالو ولد شیخخون سید احمد بن سید عبد العقد وی مذکور بعد امادی میر
علی اصزو مذکور اولادی مختلف مانده و نام بزرگی احیا و داشت بدست مجهود داخل زیارات
سید احمد المروف بسیهو و فو و ولد سید حامد بن سید احمد بن سید عبد العقد وی هست که چون در گذشت

و لا وی مختلف کرده چه نیپه دیگر بنا بر این هم سنت زاده همین آسامی تبرک حسبت سید جعفر
ولد سید احمد بن سید محمد المعرفت بسیران مخدوم ذکور بکمالات بزرگ و آپات سترگی جامع می باشد و این امر
حسب آنچه ذکر شده دار و شکر خود را واقع حدود گجرات شده رسیدی خاص کرد و همچو براوران و آن
سرزمین داخل اجل مشائخ گذرانده متا هم گردید از وزن زندی صاحب مقام سید احمد نام بوجود آمده چنان
که بن رسید رحیم پدرش قائم مقام خود را نمایه باز سینه مر اجتباز مودود و در گذشت اولادش انجام است
چنانچه محفل طالع آن در مجلد ثانی ذکور سید محمد شریف ولد سید احمد بن سید محمد المعرفت بسیران محمد
ذکور بشرافت دو دهان مشرف مر احمد شرف و بزرگی زیسته اولادی قطیل پشت پرست نمایه
از اولادش از که یادگار نماید سید لطف افتاده است از و سید مودود خان پس سید محمد ولپن سید لطف اشر
پس سید محمد ولپن سید لطف اللہ عز و جل میرطن این بزرگ سلاک راه فقر و توکل به آدمه از معقدان
حضرت شاه عنایت اللہ صویی بوده و با شاه اسماعیل صوفی که ذکور گردید صحبت از تمنانه داشت
سچیلت نیک در مقام تیم و رضا چیان بی تلقی پدر و دنیوده از و سید قادم المعرفت بسید یاسین مختلف
ماند اکنون از و سید فضل علی یادگار اسلام افت ابرار باقی سید محمد حسین ولد سید احمد بن سید محمد المعرفت
بسیران محمد ذکور مولده را چنانچه ذکر شیخ عیسیٰ لکنوی صاحب وقت خبر داده و این اولیایی دیگر که
مثل هر کس که چنین قلصه رکه ذکر کو گردید مجنزگر ویده تاریخ تولدش قرۃ این مطابق هشت صد و سی و یک
یا چهاریت ورزان جام فتح خان بن جام اسکندر سمه گویند چون توکل یافت حشمت اینکشاف
خبر شیخ عیسیٰ ذکور رسیده در حال بیدن شتافت وی بر سری شیخ عیسیٰ چشم بکشید و شیخ گفت
این آنست که من بمریدی وی انتظار داشتم الحیر شد که مستقبلاً متمنی گردیدم پس هنین سه و زد و گز شسته
باقی خوارق که در ایام حمل و رضاع مکن جی و سائر ایام حمل و رضاع در رسالت تذکره المراد تالیف
 حاجی محمد حسین صفای ذکر کو همچو ذات گرامی در آنوقت چهل دراز ماضیه مستقبله در زندگانی کرسی نظر چه
آمده و مشائخ بکیاره بتوسل مریدیش افتخار و گردی که یعنی صحبتش و اهل راه همی و داخل رسرو اویا
و اتفاقی شده اکثر بالغات نظام امدادی شرع و ذکری و ارشاد طلب اوقات با برکات با نقض کی
رسانیده منقول است در رسالت تذکرة المراد که شیخ صدر الدین نیر و شیخ بهاء الدین ملکانی تجلیل
مشیخت دارد تهه گردیده بسیران ایشان رسیده و هر دو بزرگوار بالاغات رسالت سید جنبد گنجی

که اکنون بسیج کرد ولی نعمت مودودت و سابق بنای سلاطین سید بود تشریعی می‌آوردند شیخ گرمه مرده
را در راه دیده اشاره فرموده در حال زنده شده برخاسته بسید و مسجد شمشت بجا ای کفت ببرون
رفته سرکار مبنی بطلب خادم بمنی را آورده بچرده در درز مردم و مسجد و منبر برآمده بمنذکی مشغول
گردیده کل بسم الله الرحمن الرحيم معنی اد امنوده بسید شیخ گفت مرده را زنده کردن بعثت که از دو
بردم اذیت رسیده مکرر عذاب و عقاب سوت در پایه امامزاده دل را احیا کردن سنت مشائخی است
شیخ تبصه بیق محل فرموده مراد مشائخان و از تو مرادها حاصل شود از اوقات لقب مراد بر افشه
خداآگاهه مانده در مقابلت آن لقب سید شیخ صدرالدین راحمیه خطاب دادند که ویرا آن لقب
هم یادگاری مانده از آثار سید محمد صفو است که در اصل محمدستگ هنود بوده و ذکری در رساله
ذکرۀ المرادشت گوئید آن تیجاء لکهیه نام هندو دیوان جامنه شده بود چون خانه اش سید شد بجهت
سید بزرگوار آمره در حق نبیر مخدوی نام دعا طلبید فرمود طرف شمال شهر سکونت ورزید تا چند
آنکه شهر باشد بنام نبیره ایت مشهور حوزه ابد بود مولتی عبارت از اینست از انجا که سنت نیما
و اولیا و عجموم بایا آخز با انتقال ازین دارخانی سوی دار باقی موعود پس از مرضی درت مقدار
بپوشست و در رساله شصدهون ز دو سه داخل نزهه تکفیری علی الاراگ ک گردیده ساچه مخلص
نماییست آنچه ای ایز قریح از قبیله قصاصات عباسی سه گوهر والا دسه اختر عذر زیب نامه روزگار
مانده اسید مصویر ۴ سید نعمت الله سید حماد چون اولاد ہر کیه بسیار بالتزام ذکر صاحب بجا و
سجادگان و بر جنی و جوه نافی دیگر نہ کر سیحوید سید منصور ولد ارشد سید محمد حسین غذکو بعد پدر
بزرگوار کیا محیت حیا مد والاد حواری آیات علیا بر شد و ارشاد سجاده نشین پدر زیاده پی
از دولد نامیش سید احمد بر سکای صاحب بجا وگی جلوس بزرگی فرموده رسوم آبا پوچه اسن
زنده داشته آنگاه سید محمد طاہر ولد سید احمد جانتین آبا شده بعد چندی عبادت ارادت زیارت حنین
الشیعی بست چون سید عبد الرحمن ولد شصیر بود کنسر خود سید شمس الدین ولد سید مکین بن
سید منصور غذکو رسیده نشین تقویض منوده تا هر گاه فرزندش غذکو رسیده رشد پرسد قائم مقام
نماید بود حسنه خبر رسید که سید محمد طاہر آنطرف نادگذشت قضا را پیش از ان سید شمس الدین
این خادفات منوده بود ولیکه سید عبد الرحمن ولد سید محمد طاہر هنوز ایسون صمیمی تجاه دنکروه سید مکین

وله سید شمس الدین قائم مقام پدر گردیده سید عبد الرحمن وله سید محمد طاہر سین شور ریده دعویده دعا دیده
 اهانت پدر مخفوی شد سادات کرام بر عایت بزرگی سید حسین و حنف حرما نش دو سجاده مقر کر دند
 اول سید عبد الرحمن وله سید محمد طاہر بعد قرار دو سجاده اول و مقدم درستن صحن و قسمی گشت
 اضخم دسوی مقر رگردیده و جانشین سید علی راست چپ جلوی قرار یافت بعد گذشتین سید عبد الرحمن
 پسرش سید منصور آخاه پسرش سید عبد الرحمن پس پسرش سید محمد طاہر آخاه پسرش سید محمد سجاع
 المعرفت بسیمه ناتین سجادگی آب اسراف زانی یافته اکنون سید محمد طاہر المعرفت بسیمه میر محمد ولده
 سید محمد شجاع سجاده شین اول تصف او صفات نیک آباست و دویم سجاده بجز امر قوم عبید سید
 محمدین وله سید شمس الدین ذکر کو سید محمد پسرش ریده پسرش سید محمد فاضل عرف سید متون شاه
 وارث سجاده دویم گردیده در کمال جلالیت و کرامت زیست خوارق کلیه اند شهیور پسرش
 سید محمد خلیل آخاه وله امجدش سید علی اکنون سجاده شین دویم بشان بزرگی اتم یادگار اسلامافت
 بعد فراغ از ذکر صاحب سجادگان بذکر برخی مشاهیر اولاد پیرسطور تبرک تجوید میر محمد حسن از بنادر
 کرام بسیمه سطور سجاده شین کرام فرموده نزد حکام باستثنی اگذارند و بد امامی شیخ وقت پیر
 مزرا جان که ذکر شود دست فرزند یافته امیر محمد کلان که بشان میرزا ای خوش گذشت اکنون پسرش
 میر اسد افسر یادگار آباده میر ابن که سجاده شکن انتیاری صاحب حالت او قات عیات گذرا زد
 اولادی مانند میر غلام علی عرف سیر کولو که در سلک هل سلوک کیمی شرب صاحب قال حال نزید
 میر عبد القدوس وله سید حامد بن سید حسن بن سید حامد بن سید شرف الدین بن سید حسین بن سید منصور
 ذکر کور داشت که کامل بخوبی وقت صاحب بشان بزرگی نوشتی در اینای حسن برآمد و تائیخ فوتان
 هزار و صد و پیش کریم کر مون فی جنات النعیم مطابق واقعه است اکنون فرزند صلب پیر
 منصور علی جوانی موفق راه آبایادگار است میر محمد نعیم از بنادر سطور صاحب ارشاد و حالت نیک
 برآمده بر راه سلوک آباقدم نیک زده در گذشت فرزندانش یادگار سادات مشهور کردی
 که موصوف صفت سنجابت اند سید یعقوب و سید احمد هر دو برادر بزرگوار ارشته که مقتدی
 نقل نموده در ایمادی و شجاعت بزمی جام نظام الدین وارد ساموئی گردیدند سید یعقوب حاصلی تصف
 بجهالات داشته که سید پیر شیر سوار آمده بود و هفت دختر موصومه از فرادملوک سو مرد در راه

فتر ب عمر کوٹ از دست بید او بر تی د جوه رئیس قوم سمه با ماش افتاده در ساموئی سید بوند
 چنانچه نمکو رشد و اجداد قوم آگر یه که گردی بود از سکان آگر و بخن آهنگری ببر پندی چون گذر
 سید و راشای توجه با گلو افتاده شسته ازیال ارادت ملتزم فرموده ماندند اگر خابم آن قوم نامی
 و ناگنون اولادها از مریدان سید مطهر نمایم با جمله سید عیقوب بالتفصیل عمر همراه و حنف سهزارین
 داری شهر را شنی عشرين و متواته پرسپتیور جوش در ساموئیت از اولادی مختلف شده بنجذب
 تا اکنون در بخشی راه واری تعلق نمایم که از این سکان اند و بعضی بجانای دیگر منتقل و خلیلی و را اگر سکونت کروه
 در گذشتند در تنه سید ملوك شاه در وقت خود داخل زمرة اجله اهل کمال صاحب زریته از مقوقون
 قاضی صدوست که نمکو گرد و قبرش در برابر قاضی نمکو رسودت و یگر سید جلال الدین گر متصفح
 بکاره میگی بباوک والابن بزرگان در گذشتنه از دیگر سید خیر الدین دویهم سید شریف مختلف
 شدند و اولاد و بنادر سید خیر الدین بطننا بعد نهضن سادات موصفات اخلاق صفا کامل راه فقر و
 رضا بر غاسکه در گذشتند اکنون سید محمود عرف سید بوله یادگار ایشان باقی و از عقاب سید شریعت
 بزرگ بعد بزرگ گذشتنه اکنون سید ملوك موبرادران اولاد سید ساید شه مختلف سید احمد و سید محمد
 ولدی سید محمد عاچ پرسپتیور دینگاهی که در عجم باستیلانی نذهب شیع و تعلو مطابق کلمه اقتداء کلمه نذهب
 ناچ در اکثر بیاد ایران میان بزرگان تفرغه و جلاس و داده با راده حریم نخلمنوده سیر کنان بیاد
 سندگذشتند و در سال عشر و اشواه بساموی رسیده با انتظار دوسم در یار حل اقامت افکندند قصار
 سید محمد که بکمالات ظاهری و باطن محلی بود سهزار آنچه ای نگزیده اولادی مختلف سید احمد برا در بزرگش
 و شکسته شدند از آن دو باند چون ورزان نزدیکی شاه بگیه آمده و لایت سند تصرف کشید و حسین ارغون
 را در محله مغلوبه که پیش از آن هم گرد و بی خل شافعی نذهب سکان بودند و باغات و فضایش
 امتیاز داشت سید راصیفات بزرگ دیده سکان فرمود و اداره ای لایق مین کرد و مید و شکسته بوساطه
 علاقه برادر متعقی و سبک اینکه خلک این زمین از قدم داشت گیریت سکونت در امام بگزیده بحالات نیکه معتقد علیه
 طائفه در فی اهل کمال زریته همراه بپیمان رسانیده پس از وی خلف نادارش سید محمد جانشین پسرش
 بصفات کمال طرز میست که و پس سید او و دار زدید احمد و از دید عیقوب بر کمی بزرگی و کمال
 دوره خوش بپیمان رسانیده سبکه برادر از بنادر سید عیقوب کمی با هم سید اسحاقی و سید جلال رسیده

با پدر طرف هندوستان نقل کر و ندو آنچا سوا اولاد ما نهند عبدالحقوب سید واد ولد شیعیش بجا می‌پد
شکل و ساده بزرگی گردیده بهمراه جوهہ هزین بکمال بوده آخر شاهزاده سیده پسرش سید محمد و علوم فنا را پس از
برآمده راه باطن حنوب یافت از بعد او سید ابوالکارام بکارام والاشتراء سید علی و ولد شریعت الدین
او لاد عنوت الشفکین که سبیل سیر و سلوک دارد ته بود خلافت یافت در علوم فنا هری شاهزاده وقت نیست
جهانگیر پادشاه با استماع کماش معاشر لائق اولادی با درائیش میز روز موده و خسرو خان چکس چون تغیر
مسجد جامع پسا و جویی وی تعمیر سانده توییت آن هم سید حواله کرد و خاتمه سیون وین قناد یافته اند
بعد او پسرش سید مرتضی ایضاً محلی بکمال کمالات پدر و فضیلت اظهرا و فاته با برکات با تمام رسانیده
درین شاه کذکو روود در زمان وی بحوالی سکونت گزیده بعد او پسرش سید محمد و سخلافت چه مذکور مغفوظ
ستقه علی خدام برآمده پس پسرش سید محمد اشرف در کمال سکنت و تقوی اوقات چیات بالقضایانیه
اکنون سید محمد والموعدت بسید پیر و نه که ضمیر گزده استه جانشین خلافت آبا است سید محمد قاسم بن
بن سید واد شهیکه ذکور از نیا سید احمد شهیدی داخل زمرة خدا طالبان ساحب حلال برآمده بعد فوت
سید جعفر ضوی بیکری که ذکور گرد و خلیفه سید عبد الکریم صاحب بذری شده عهد اش را نیکه بجمع پیغمبر
تنه با خود گرفته سیر و دوی آورد و راه شعبان بمحی برآسده که در وگر و ناگر وه فخر اجمع آیند در ته سکون
که هشتمین ماه تاسیخ و خاتمه فی جنة عالیه یافته اند و برادرش سید الططف ائمه المومنون سید الططف ایضاً
بکمالات پیشی حسنی موصوف گذشتند بعد سید محمد قاسم سید فقیر محمد ولد ارشاد قائم پدر گزیده
بزرگی مختص در گذشت که پس پسرش سید محمد عابد بزرگ وقت رکشگر آنیه ارشاد آبا شده اند و سید
حامد شاه مختلف مانده وی چون در گذشت و ملعطلی ناند و ستار خلافت بسببه صنیع رفع وی نهادند
و داماوش سید نظر علی ولد سید محمد طاہر المومنون سید سیر محمد اولاد و صاحب سجاده پیر را دشیرانی
اینجوی صحابه همام و اختیار و آنسله مانده و بطبق مقول شهد بجمع خود و بردن و آوردن خلق شان برای جمع
سید عبد الکریم میباشد مساوات شیرازی المومنون بیکر الہی کراسلاف شان بحالات حسب و منالات هنری
موصوف قدیم بزرگی ذکور گرت به سبیر قاضی سید شکر لاث ولد سید وحد الدین بن سید استاد بن سید ایشیم بن محمد
المومنون بیکر کشاو بن امیر طلاق اللہ جمال الدین بحد شنب فضل انشد بن عبد الله الحسن الاصکی الشیرازی فکر ایشیم الدین و
امیر جمال الدین بمحیش پیر اصل الادی و چند اسامی بیانی اعده که در مجاهس المؤمنین قاضی نور الدین سو شتری ادیجیت پیر

نقل منوده و در روضه الصفا و هفت اقلیم و نیز هم کتب سعیره نذکورند چنانه در مجلد شانی مشتمل بر
مبادرت نکرده اند پنجاهم که در تایخ ظاهری و غیره مرقوم سید علی شفیعی است و شواه اش هرات ا
بعنده بار و ز اینجا با مرشاه بیگ در منصبه و بست و هفت دار و ته گردیده لقظای آنکه خنده نو مفتح
در عهد مرزه اشاه حسن ولد شاه بیگ سور زگرد پرده در راصل در روشنان پندی تا جران بود نقل طبری
شاه حسن بن ابراهیم اشخان از تاجیری اسپان خزیده در وان و جهشان همچنان آورده تا جراحتایوس شده در محکم
شریعت غرا باستوانه حاضر شد و از اینجا که بموافق حصال طقدیم و حینیین در صفحه دعاوی شاه که دایکی است
قاضی اعلام بشاه فرستاده شاه دیندار در زبان آمده حاضر گردید و چون پیش ازان مطابق کرد مدعی
و مدعي علیه بیک محل سفع دعوی نایند قاضی نق فرموده بود که با دشنه قدمی از مدعي بالاتر نتوانست
بر و آشت بیک شاهرا عرض اشخان بود در حال همی را راضی ساخته قاضی بر خاسته بدابه همه وحدت
شاه گرد و بجای لائوق نشاند بعد از که صحبت دوستانه در ضمن حکایات از سر در شاه گفت این خبر
بگران این آوردم که اگر شاه بر عایشه ترک قاعده شرع نماید و از خدمتگاران کسی بر عایشه پیادت
و بزرگی متوجه نشود کن بست خود بین حرجه تادیب کنم سید نیز از زیر گستاخی بر همه کشیده منود
کمن نیز بازده اینکه مباود خلاف شرع شاه قدم نهند و آنکه کسی قدرت گردیدن شاه نیاید من
باین تبع نیاست که شرعی بچا آوردم ضمون این نقل در تایخ ظاهری مشتمل بالجمله چون آن صحبت
با لقظای رسیده خاصی باز که ایام استغفار از ان خدمت بخواهست و گفت بشرطی است این باز از
تحمل عنت و اتم شد آخذ مطابق سرانگ ایشان قاضی شیخ محمد اوچه را طلبیده بآن خدمت معین کردند
سممو عجست از بودگان که آنکه کلاشان سکونت در زندند و از این ایام تا هر روز مسکن اولاد ای
جاءه مختلف قبیله الفهار سکونت داشت بوجه ماضی زمانی از آنها کسی نماند زبانی سید محمد محکم و لری
علی اکبر و لردیه عبدالوابع از نیا ترسیده شکر اند سموع که از این قبیله بعض مردم در اکنجهات سند
سکونت دارند و یک مرد دیرینه سال از آنها گاه گاه در اردسته می شده و بیدین ماقی آمده
چبوتره مقاپر که در اینجا پزگان آسوده اند اول از آنها بوده چند قبر منوز باقی گویند دیگر
قبیله الفهار ساکن اکبر بگفت موفوره دولت مشهوره محله بزرگ بوده خواجگان موروث
اولاد خواجد شکر که اسلام افتش هر راه شیخ عیسی لکنوی از پرمانپور آمدند اصل گماشتنگان ایشانند

و آخربدر وال دولت شان خواجهگان در عزیزی تهته مجله مشهور و عروج نامدار کردند پس قوم
نجا کششی و دمچه معرفه دوره خلویش با تمام رسایندند با بجهای سید قاضی شکر اش از انصار است
کردند نامدار سید طهیر الدین نام کرد که در شودا زان قبله آورده گویند با سیدند که در سبزگو اثامی
از اجل اهل کمال وارد شده اند و در مابین آن اصحاب اتحادی خاص صورت یافته منجر شد
منبه است و سید کمال و سید عبد اش که هر کیم بجا ای خلویش نمکو شیوه سید شکر اش وقت احضا بار پسر نامدار
و صفت فرموده که اولاد را امر کنی تا چون شکل کان پیش آید جو عیکی این سیار گشند بان فراز اولاد و سید
محمد حسین و سید طهیر الدین ثانی ولدی سید شکر اش شافعی متعلق سید منبه و اولاد سید نظام الدین متخلص سید کمال
و اولاد سید و اولاد سید عبد الرحمن شیخ اذیال احمد و سید عبد الله شده قبر سید شکر اش عزیز در گاه سید عبد احمد
زیارتگاه اهل اش واقع بعد اتفاق اش ولدار شد سید طهیر الدین والا اسلام عرف جاوم مقام پدر
بنده گوارگردیده فضیلت و حالت نیک اند و خسته ظاهرش بتفوی و تشعی و تدریس و باطن ببلوک راه
فقر و سیل سنت اجداد مصروفت بود چون درگذشت ولپسرانده سید شکر اش ثانی سید عبدالرحمن
سید شکر اش شافعی با وصفت جد و پدر متصف برآمده نامدار و زگار زیست از وچپا زنگزنه
گزین خلف نامند اسید محمد حسن سید نور محمد ساید طهیر الدین ثانی هم سید لطف الله از آن سید شکر اش
ثانی سید مودت شافعی است سید محمد حسن نامدار وقت موصوف کمالات جسمی و نسبی دولپرگزد است سید
عبد الواسع سید میر محمد سید عبد الواسع الفضا و ولپسرانده سید علی اکبر سید علی اصغر هر کیم بفضل و
حال پادگار رسوم اجداد بودند سید علی اکبر و ولدار جبند خلف نموده اسید ابو القاسم سید محمد حسن
سید ابو القاسم کیم ولپسرانده سید شاه ولی نام متصف لصفات بزرگی و فضیلت و حالت نیک زیسته
در مود شاگرد خود محبت اش از شایخ طبع و خادش نسخه جامع تحفه البهایش مشویه علوم پادگار و رعل
وانشا و شو طبیعت صافی و فرشت کافی و داشت تابع فضای قاضی محمد این المیان غفاری و داشت رایته
در هزار و صد و پنجاه میوضع چکت پور جاگیر شان تعلمه کلاره و رکذش شیخ غشیش بیهوده نقل کردند لطف ائمه
شاعر دش کتابی تابعه واقعه قد نات فی عشره یافته از زاده فرزند نامند اسید میر سراج الدین سید محمد ناصر
میر محمد ناصر و عین جوان و افعی مغارقت وقف احیائی جان منوده بمال هزار و صد و هفتاد و هشت رکذش
ظفر میر شکر اش نام المورد بسیر چشم پیادگار باتی میر سراج الدین ابو القاسم فرزند همین میر شاه ولی بوصت

اسلافش متصف بذائین و یادگار بزرگان است بهم از اخلاق موصوف شنایر ایسا شیر او لاد جده باشد طبیعت شوردار و در استخراج تواییج نیکو چهارت یخاید سید عبد الرحمن ولد سید ظهیر الدین الاسلام عرف میرسلام بزرگ سه پسر باند اسید محمد بن سید وجہ الدین سید عیاشت الله سید محمد یک باند سید علی نام که از دو مختلف نامه بترنگی موحده چوپانه مدن اوست سید وجہ الدین یک پسر باند سید محمد سعید نام که هم یادگار نگذشت سید عناشت الله ولد سید عبد الرحمن چون در گذشت سید اسد اللہ از دو مختلف گردیده از سیه اسد دو فرزند باند اسید غایبت سید ابو رحمن سید محمد که پسری نگذشت سید عناشت الله عرب سید بور اوقات سبلوک پسر برد و دل پسر باند اسید غلام شاه و سید غلام او لیا سید غلام شاه در گذشت از دو سه فرزند باند و سید غلام او لیا در عین جوان تحصیل علوم ظاهر و باطن متوجه شده با تقاد و توع در جهی ز راه اند و خود مطالعی راه پدر پسر و نیز یاریت سید عبد القدر سیدی و باشغال سخن اوقات با برگا که بری مندوی صاحب خواستگاری برآمده مجرد در عین رشد جهان فان را پرورد و کرد و جماعت مخصوصه از اهتمام باند بیت و دیکیم هاد مطالعی روز و فاشرش مجموع از ده تن بیز پیار شش ختمه و اطعام نهل آور دند و کشف بجهات می نگانید سید نور محمد ولد سید شکر الله ثانی و خوت خود نظر بر اتم علم و عرقان و مرجع اهل دین و ایقان زیسته چون در گذشت از دو سید نظام الدین یادگار باند سید نظام الدین و ریاضت فضل و کمال اوقتن اهل حال و قال گذشت جهان پسر باند اسید نعمت الله و سید نور محمد سه سید نعمت الله و سید محمد شفیع سید نعمت الله و عالم فضل و کمال جامع جمیع محاسن بزرگی برآمده بعذ تعالیش سید عطا و اللہ بونور استثنی در زمرة اولاد جده و کثرت کفت فرزینه میر لطف الله بشرانی و اکثر اجدی اعیان زیست کرد و فرزند بزرگ ای باند اسید عبد الله و سید محمد ناصر سید عبد القدر بکثرت کمال متصف برآمده منتب سلاگز بزرگ نعمت بندی گردید چون در گذشت فرزندی نامه باند سید محمد ناصر در یعقوبی در عی و محبوبه روزگار برآمده گوئند در عمر خود گماهی روی زمین نماید و فرزق میان نزدیکه چیوانات نمایتی در ارادت سلاسل نقشبندیه بکمال و افز رسیده مقصد اهل ارادت و مرجع ارباب حاجت بوده تقدیت کرد وقت سید محمد نکو قضا را خشک سالی لاحق حال روزگار شد خلاصه گرفتار غلاد و با اینها بمقابله اولیا کردند بزرگی پیرا باید یه کلگر کسی متصف بجمال و معن که در عمر نظر ببورت خود یعنی نکروه باشد و برون برآمده ناز استغافل از اینه آمیة باران جمیت مفیض عالم توائده در تمام ته و سواد آن سوای فات سید احمدی یاغه نشد و هم بزرگی قشان شان در منام خاده رجوع

با خاصی محمد سین کردند و دی مکلف خدمت ایشان شد بینند اظر بر بنود و شیوه عرض عادت کرد اما این خاندان همتو عست بقول هنی فرمود و والده اش محمد گردیده از ثباتات نفل کنند که چون والده ایشان با مکلف گردیده لعنت ازین قرار از طبقه برگران چهلان بنی سویر پر و کاره آیده والده سو فقر اش فرمود اگر اراده الهی برین کنم جایی شدم نیست و را ذائق رفاه عالم به چه فیضی او باشد که نه بسیار بدان اتفاقات تقدیر بعد مسخر نه از حمله از استهقا که موجب سفع بلای خلد و بایی برای ایشده سیدانه و نیاسفر نهود سبک تا این حد اشت یادگاری نمایند سید نور محمد بنی ولد سید نظام الدین ذکوره و در فرزندگان ششم ایشان سید ابوالقاسم شان سید ابوالقاسم برایه برگان حوش رانده چون در گذشت سید سیرکشاہ مخلف ساند و دی پسره مفضل استشی برآمده چهراه خالوی غولشی خاصی محمد حبی بیهود وستان رفته معاشر اطلاع آورد و ده بعد چندی درگذشت و اپرسی نماند سید نظام الدین شان در فقط او فرق نام و در علوم علم کرام برآمد و چند پر طبع گردیده بموی همیان آباد شده در مقادی عالیگیری بمالکی خانه از خانه اکبر از نظر بادشاه گلبدشت و مستدعای سفب کرد و پادشاه مطابق صابطه که اهل فضل را با اسم نوکری و نخواندندی انان ابا فرموده تخلیف بقول عاش منوده سید نماند از خنقریب آنچه اسفر آخوند گزیده از ده و در فرزندیاند سید عرب شاه ۴ سید احمد عرب شاه در آخرین چند سیده چون در گذشت اولادی نماند از سید سید فرزنه باقیت سید عطاء الله نام که اقدر است الهی که فدا شده فرزنه اان آورده در عین جوانی بفقدان هم مجدد و سالک برآمد سید فضل الله ولد سید نظام الدین بنیگ بن سید نور محمد ولد سید شکر الله شانی در فرزنه از ده اسید درست ائمه عرف سید نبوح سید ابوالحسن سید جیت الله حروف سید همراهان اکرام اتفیا فضل اولیا ای وقت فرشیف را فتحه درگاه سید کمال شیوه همی کثیر از صاحب کمالان ایحیت دیده گردی ای اراده نمایند که ناکنون خیم چشم چشم برقرار و زوافعه اش ختمه بر مرقد و بیارت و اطماع بعمل می آیند و فیض و افی می برند از سید محمد صادق نامذکور سین پیری سید و اولادی جنسی و کو زندگان و همان فانی را گذشت سید ابوالحسن ولد سید فضل اسد ذکور یکی پسرزاده سید ابوالقاسم سید محمد شفیع ولد سید نظام الدین بنیگ بن سید نور محمد بن سید شکر الله شانی که سالک راه حق شیرت ناد وست بفرزنه فضل و کمال گزه شده پسری نامذکور محمد عجیز اسم بنیگ و هالت نیک که در گذشت از ده لعلی مختلف گردید اسید بنیگ ائم که در عین جوانی مجدد و سیده گردیده مدنی این حال نامذکور گذشت سید سیرمحمد ولد سید محمد سین بن نیک شکر الله شان پسری نامذکور سی با اسم سید محمد سین دی پسری نامذکور سید محمد عجیز نام